Header stdarg

Header	Opis zawartych funkcji	Dostępne makra
stdarg.h	Makra obsługi funkcji o zmiennej liczbie argumentów różnych typów	va_list(), va_start(), va_arg(), va_end()

Przekazywanie parametrów do funkcji wiąże się z liczbą tych parametrów. Chcąc przekazać np. dwa parametry, musimy mieć prototyp funkcji z deklaracją przyjęcia dokładnie dwóch argumentów. Jest powszechnie potrzebne przyjmowanie do jednej i tylko jednej zdefiniowanej funkcji zmienną ilość argumentów za każdym razem, gdy się ją wywołuje. W *python* jest to koncepcja *args, gdzie cała lista jest przekazywana do funkcji, która gwiazdką obdziera listę, z już niepotrzebnych nawiasów. Gwiazdka w *python*'ie to nie pointer - python nie operuje pointerami i dlatego używam słowa *pointer* aby nie mylić go z innymi 'wskaźnikami'.

W jeszcze 'poważniejszym' programowaniu przekazywanie do wbudowanej funkcji elementów macierzy, więże się z ustaleniem ilości wierszy i kolumn tej macierzy. Można to zrobić tak:

```
transp_matrix( [ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 ], [ 3, 4 ])
gdzie 3 to liczba wierszy a 4 kolumn, dla macierzy

1 4 7 10
2 5 8 11
3 6 9 12
```

Chociaż prościej byłoby tak:

```
transp matrix(3, 4, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12)
```

I z tej koncepcji korzysta **stdarg.h** jezyka C.

#include < stdarg.h >

Z definicji plika nagłówkowego **stdarg.h**:

Te makra "listy argumentów" służą do konstruowania funkcji, która akceptuje zmienną liczbę argumentów zadeklarowanych za pomocą wielokropka (...). Na przykład można zadeklarować funkcję podobną do tej:

```
void DowolnaFunkcja(int StalyParam, ...);
```

Funkcja **DowolnaFunkcja()** zwraca wartość void i wymaga co najmniej jednego argumentu typu **int** (**StalyParam**, poniżej w przykładzie to **unsigned int** mówiący ile parametrów jest do odczytu). Wielokropek wskazuje, że oprócz **StalyParam** instrukcje mają przekazywać co najmniej jedną dodatkową wartość argumentu dowolnego typu (z wyjątkiem wartości typu *char*, *unsigned char* i *float*, które są podnoszone do innych, 'wyższych' typów i dlatego nie są dozwolone na listach argumentów zmiennych; poniżej w przykładzie to lista argumentów typu *double* a nie *float*).

Wewnątrz tej funkcji potrzebny jest specjalny kod, aby uzyskać dostęp do tych dodatkowych parametrów (to znaczy tych, oprócz 'Stały Parametr' - **StalyParam**). Najpierw deklaruje się zmienną typu **va_list** (wskaźnik do listy parametrów) i inicjuje ją za pomocą **va_start()**:

```
va_list vap;
va_start(vap, StalyParam);
```

Następnie używa się **va_arg()** aby wyodrębnić jeden lub więcej parametrów dowolnego typu (z wyjątkiem wykluczonych typów wymienionych powyżej). Załóżmy na przykład, że instrukcja przekazuje do funkcji dwie dodatkowe wartości **int**. Można załadować te wartości do zmiennych lokalnych w następujący sposób:

```
int v1 = va_arg(vap, int);
int v2 = va_arg(vap, int);
```

Makro **va_arg()** wymaga dwóch argumentów: wskaźnika, tutaj **vap** (sugeruje nazwę **'va p**ointer') do **va_list** i typu argumentu do pobrania. Jeśli liczba amumentów nie jest znana, używa się wskaźnika, aby zaznaczyć koniec listy. Można na przykład przekazać unikatową wartość, taką jak -1, do funkcji wieloparametrowych, aby zakończyć listę poprzednio odczytanych wartości. Można wywołać funkcję w ten sposób:

```
DowolnaFunkcja(10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0, -1);
```

Zakładając, że -1 jest wskaźnikiem końca listy, w **DowolnaFunkcja** używa się pętli, aby uzyskać dostęp do parametrów:

Ostatni krok w procesie przekazuje zainicjowany wskaźnik **vap** do **va_end()**, aby skontrować/zakończyć poprzednie wywołanie metody **va_start()**.

Parametry:

va list vap

 Wskaźnik do listy argumentów zmiennych. Przekazuje ją do va_start() w celu zainicjowania, do va_arg() w celu pobrania następnej wartości parametru i do va_end() w celu zasygnalizowania zakończenia procesu pobierania parametrów.

lastfix

- Adres ostatniego (czyli skrajnie po prawej stronie) wpisanego parametru na liście argumentów. Przekazuje tylko do **va_start()**.

type

- Typ danych, który ma zostać zwrócony przez **va_arg()**. Mogą być różnymi typami przy kolejnych odczytach **va_arg()**. Nie mogą być nimi *char*, *unsigned char* ani *float*.

W poniższym przykładzie:

```
wynik = Srednia(5, 64.5, 79.0, 26.5, 89.0, 43.0);
```

5 to **StalyParam/ilosc**, podający liczbę przekazywanych parametrów, które w wywołanej funkcji stają się jej argumentami zajmując symbol wielokropka.

```
64.5, 79.0, 26.5, 89.0, 43.0 to lista parametrów. Te liczby są tu typu double.
```

```
// Przekazywanie parametrów do funkcji zdolnej przyjmować zmienną liczbię argumentów
#include <stdio.h>
```

```
#include <stdarg.h>
                                   // ten temat
#include<locale.h>
                                   // dla 'setlocale()'
double Srednia(unsigned ilosc, ...);
int main()
   setlocale(LC_CTYPE, "Polish"); //polskie znaki
   double wynik;
   wynik = Srednia(5, 64.5, 79.0, 26.5, 89.0, 43.0);
   printf("Średnia = %.2lf\n", wynik);
   wynik = Srednia(3, 12.3, 45.6, 78.9);
   printf("Średnia = %.2lf\n", wynik);
   return 0;
}
// Oblicz średnią z zestawu liczb typu 'double'
// Ustaw 'ilosc' na ilość liczb, które będą zaraz po niej podane
double Srednia(unsigned ilosc, ...)
   va list vap;
   va_start(vap, ilosc);
   double suma = 0.0;
   for (int i = 0; i < ilosc; i++)
      suma += va_arg(vap, double);
   va_end(vap);
   return suma / ilosc;
}
```

- - - - - - -

Źródło powyższych informacji: Tom Swan, *Mastering Borland C++ 4.5*, Second edition, SAMS, 1995, ISBN 0-672-30546-1, strony 1339-1341.

Wynik działania programu:

```
Średnia = 60.40
Średnia = 45.60
------
Process exited after 2.165 seconds with return value 0
Press any key to continue . . . _
```

Poniższy kod nie jest wykorzystaniem idei 'akceptacji zmiennej liczby argumentów' ale:

- prowadzi do niej w następnym kodzie, który jest rozwinięciem tego kodu,
- pozwala śledzić pracę makr, szczególnie va_arg().

```
int main(void)
    setlocale(LC_CTYPE, "Polish"); //polskie znaki
    rozne_typy_argumentow("", 'A', 1, 2.2222, -3.333);
    return 0;
}
void rozne_typy_argumentow(const char* typ, ...)
   va_list vap;
    va_start(vap, typ);
    // znak (char, tu 'A') będzie 'podniesiony' do typu całkowitego (int)
    int a = va_arg(vap, int);
    printf("Znak
                                      : %c\n", a);
    int b = va arg(vap, int);
    printf("Liczba całkowita
                                      : %d\n", b);
    // typ zmiennoprzecinkowy (float) będzie 'podniesiony' do typu liczby podwójnej
    // presyzji (double) - dotyczy dwóch poniższych przypadków
    double c = va arg(vap, double);
    printf("Liczba zmiennoprzecinkowa : %.21f\n", c);
    double d = va_arg(vap, double);
    printf("Liczba zmiennoprzecinkowa : %.21f\n", d);
    va_end(vap);
```

Wynik działania programu:

```
Znak : A
Liczba całkowita : 1
Liczba zmiennoprzecinkowa : 2.22
Liczba zmiennoprzecinkowa : -3.33
------
Process exited after 2.342 seconds with return value 0
Press any key to continue . . . _
```

Poniższy kod już stosuje zalety 'akceptacji zmiennej liczby argumentów o różnych typach'. Zapis jak "cisf" może sugerować: pierwszy element to *char*, drugi to *int*, trzeci to *string*, czwarty to *float*. Po raz kolejny zaznaczam, że *char*, *unsigned char* i *float* są tu promowane do 'wyższych' typów.

```
rozne_typy_argumentow("fcisf", -88.88, 'Z', 77, "Artur", 999.999);
   return 0;
}
void rozne_typy_argumentow(const char* typ, ...)
   va_list vap;
   va_start(vap, typ);
   while(*typ != '\0')
   { if (*typ == 'c')
      { // znak (char, tu 'A') będzie 'podniesiony' do typu całkowitego (int)
         int a = va_arg(vap, int);
          printf("Znak
                                            : %c\n", a);
      } else
        if (*typ == 'i')
        { int b = va_arg(vap, int);
            printf("Liczba całkowita
                                           : %d\n", b);
         } else
          if (*typ == 'f')
           { // typ zmiennoprzecinkowy (float) będzie 'podniesiony' do typu liczby
             // podwójnej presyzji (double)
              double c = va_arg(vap, double);
              printf("Liczba zmiennoprzecinkowa : %.21f\n", c);
          } else
             if (*typ == 's')
             { char* d = va_arg(vap, char*);
                printf("Łańcuch znakowy
                                             : %s\n", d);
      ++typ;
   va end(vap);
}
```

Wynik działania programu:

```
Znak
                          : A
Liczba całkowita
                          : 1
Znak
                          : a
Liczba zmiennoprzecinkowa : 2.22
Liczba zmiennoprzecinkowa : -3.33
Znak
                          : b
Liczba całkowita
                          : 4
Liczba zmiennoprzecinkowa : -88.88
Znak
                          : Z
                          : 77
Liczba całkowita
Łańcuch znakowy
                          : Artur
Liczba zmiennoprzecinkowa : 1000.00
Process exited after 3.184 seconds with return value 0
Press any key to continue . . .
```